

ВЕЛИЧНА МІСІЯ УЧИТЕЛЯ-ІСТОРИКА

Ректор Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, доктор філологічних наук, професор, дійсний член Академії вищої школи України, заслужений працівник науки і техніки України М. І. Степаненко

Українська держава, долаючи труднощі перехідного періоду, поступово інтегрується у світову спільноту, засвоює принципи й цінності сучасної цивілізації. На цьому шляху визріло усвідомлення потреби формування в суспільстві історичної пам'яті як однієї з базових підвалин націє- і державотворення, важливого складника його внутрішньої політичної єдності. Історична пам'ять включає в себе не лише глобальні аспекти історичного минулого в житті народу, але й ті події та факти, які, здавалося б, не вплинули посутньо на загальний поступ людства. Величезну роль у цьому процесі відіграють заклади освіти, які на різних етапах акумулювали знання про історичне минуле, ставали центрами наукових досліджень, просвітництва, формування кращих традицій духовності. З-поміж таких храмів освіти й науки – Полтавський державний (національний) інститут (університет).

У 2014 році виповнюється 100 літ від дня його заснування. Протягом десяти десятиліть цієї історії він пережив різні етапи становлення: учительський інститут, інститут народної освіти, інститут соціального виховання, педагогічний інститут, педагогічний університет. Разом з ним зростав, употужнювався, долав труднощі й випробування історичний факультет.

Майбутнє країни значною мірою залежить від учителя: «Підготовка педагогічних працівників є центральним завданням модернізації освіти, провідним принципом державної освітньої політики», – зазначено в Національній доктрині розвитку освіти України у XXI столітті. Тому важливе місце у професійному рості вчителя історії мають його світоглядні позиції, усвідомлення й утілення в професійній діяльності ідей державотворення та демократичних змін, високий рівень духовності, фахових знань і професійних умінь, педагогічна творчість і культура. Над цими завданнями й працює сумлінно колектив історичного факультету.

Нині на факультеті діють п'ять кафедр: історії України, всесвітньої історії та методики викладання історії, філософії, географії і краєзнавства, правознавства, які успішно розв'язують проблеми адаптації до вимог Болонського процесу. Педагоги-науковці та студенти дбайливо зберігають пам'ять про фундаторів, викладачів і випускників історичного факультету, які примножували його авторитет і славу: Д. Багалія, І. Рибаківа, Н. Мірзу-Авакянц, В. Пархоменка, О. Касименка, О. Череваня, П. Денисовця, В. Лобурця, В. Жук та багатьох інших. Наукові конференції, дослідження й публікації, виховні заходи допомагають студентам досягнути роль попередників у процесі складному формування організаційних, науково-методичних засад підготовки вчителя історії та діяльності факультету.

Сучасний історик, не заангажований ідеологічними поглядами, не лише повинен володіти глибокими знаннями, але й відчувати велику відповідальність за мовлене слово, витлумачену подію і факт, відтворення уроків минулого. Він не має морального права використовувати історичні знання як політичну зброю, він зобов'язаний трудитись задля єдності українського суспільства. Ці слова адресовані передусім студентській молоді, яка в недалекому майбутньому примножуватиме добрі справи і славу історичного факультету, готуватиметься до нових поважних ювілеїв.

Ректор

професор М.І.Степаненко